

מבית לוי

מקני - אינו יכול לחזור ולהקנותם
'לאביו' במתנה דלאו בר דעת הוא. ע"כ.
אפשר שדייק לאביו - כהרשב"א, ולפי"ז
צ"ל דהר"ן שאומר שבהגיע לעונת
הפעוטות מקחן מקח, ע"כ מיירי דאין לו אב
או אפוטרופוס דאז מתנתו מתנה, והגם
שהרא"ש שם הביא פסק הר"ח בשם רב האי
גאון דאף באין לו אב או אפוטרופוס מתנתו
מתנה, (ואולי ס"ל גם הר"ן כן). מ"מ עיי"ש
בהגהות אשרי בשם ראבי"ה דאין מתנתו
מתנה. וכן פסק הרמב"ם בפכ"ט מהל'
מכירה. וכן פסק המרדכי שם, וכן המחבר
בחו"מ סי' רל"ה ס"א פסק כך ללא שום
חולק. (עיי"ש בביאור הגר"א סקי"ב).

וכיון שכן איתרע האי ספק ספיקא
שכתב הכתב סופר לסמוך על הר"ן
והרשב"א דגבי פעוטות מותר. דהרי ביש
לו אב פסקינן דאין מתנתו מתנה, וא"כ
צ"ע אם אפשר לסמוך להלכה ליקני לולבא
לינוקא אפי' בן י"ג שנה, אא"כ ידוע
בוודאי שהביא שתי שערות, ודו"ק.
(וביסוד הדבר אי סמכינן על קטן בן י"ג
שנה שמסתמא הביא שתי שערות עיין
מג"א סי' ל"ט סק"א, ושו"ת נודע ביהודה
תנינא או"ח סי' א'. ושו"ת רע"א או"ח סי'
ז', וכבר האריכו האחרונים בזה ואכ"מ).

עדיין לא מיקרי לכם ולא מהני
לדאורייתא.

האם בן י"ג שנה אפשר לסמוך על חזקה דרבא בצירוף שיטת הר"ן

(י) והנה הביאור הלכה (בסי' תרג"ח)
הביא משו"ת כתב סופר סי' קכ"ט דלקטן בן
י"ג שנה מותר להקנות הלולב, ואע"פ שאין
ידוע בוודאי שהביא שתי שערות ומשום
ספק ספיקא. א' חזקה דרבא, ב' דשמא גם
בפעוטות מותר כהי"א, והיינו ספק הביא ב'
שערות או לא הביא. ואפי' אם לא הביא
אולי גם בפעוטות מותר, ולכן נקט להלכה
להתיר להקנות לקטן בן י"ג שנה.

אולם לענ"ד הדבר צ"ע, דהרשב"א
בגיטין סה. הקשה כיון דאית ליה זכיה
לקטן מן התורה אמאי לא ליקני איניש
לולבא לינוקא, ומתרץ בתירוצו אחד
דמיירי שיש לו אב המפרנסו או
אפוטרופוס דאז אין מתנתו מתנה כדתנן
בכתובות ע. הפעוטות מקחן מקח וממכרן
ממכר במטלטלין. אמר רפרם לא שנו אלא
שאין שם אפוטרופוס אבל יש שם
אפוטרופוס אין מקחן מקח ואין ממכרן
ממכר. וה"ה במתנה, ואפשר שגם רש"י
בסוכה מו. מרמז לזה שכתב "אקנויי לא